

44 האמור בפרשה זו לנשיאים תחילה. אַךְ עֲדִין צָרִיף לְהִבִּין אִם אִכֵּן
45 הדבר נכון לגבי כל דיני התורה מִדּוּעַ מִשְׁמִיעַ הַפְּתוּב עֲנִין זֶה
46 (שְׁחָלַק כְּבוֹד לְנִשְׂיָאִים לְלַמְדָם תְּחִילָה) בְּפִרְשַׁת נְדָרִים
47 דְּוָקָא. וּבְפִירוּשׁ רִשְׁ"י יֵשׁ הַתִּיחֶסוּת לְשֵׁאלָה הַזֶּה, וּמָה רָאָה

48 לְאִמְרָה כָּאֵן, לְמַד שֶׁהַפְּרַת
49 נְדָרִים בְּיַחֲד מוּמַחָה וְכוּ'.

50 כלומר, הכתוב מפרט שהדברים נמסרו
51 תחילה לראשי המטות דווקא בפרשת

52 נדרים כדי ללמד שדין מומחה יכול
53 להפר (לבטל, להתיר) נדרים גם כדין

54 יחיד (ואם אין מומחה, יש צורך
55 בשלושה שאינם מומחים). וְצָרִיף

56 לְהִבִּין מֵהוּ הַעֲנִין בְּזֶה לְפִי
57 המשמעות הפנימית של הדברים. ?

58 גַּם צָרִיף לְהִבִּין מֵהוּ שֶׁכָּתַב
59 הַבְּחִי"י⁵ בְּפִירוּשׁוֹ לְפִרְשָׁה זוֹ

60 שֶׁנִּסְמָכָה פְּרִשַׁת נְדָרִים בַּה
61 פּוּתַחַת פְּרִשַׁת מִטוֹת לְפִרְשַׁת

62 מוֹעֲדוֹת שְׁבַח מְדוּבָר בְּפִרְשַׁת פִּינַח
63 הַסְּמוּכָה לְפִרְשַׁת מִטוֹת, לְפִי

64 שֶׁבְּסִיּוֹם פְּרִשַׁת מוֹעֲדוֹת לְאַחַר
65 פִּירוּט הַקְּרִבּוֹת שִׁישׁ לְהִבִּיא כֻּלָּ חַג

66 וּמוֹעֵד נְאֻמָּר⁶ בְּתוֹרָה אֵלֶּה תַעֲשׂוּ
67 לְה' בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד

68 מִנְּדָבוֹתֵיכֶם וּנְדָבוֹתֵיכֶם וְגו'.

69 כלומר, אלה הם קרבנות החובה
70 שצריך להקריב בחגים בנוסף לקרבנות

71 הבאים בגלל נדר או נדבה.
72 וְלְכַאוּרָה אֵינּוּ מוּבָן, מְדוּעַ

73 הדבר הוא נתינת טעם לסמיכות בין
74 פרשת הקרבנות לפרשת הנדרים

75 שְׁהָרִי פְּלִלוֹת עֲנִין הַמוֹעֲדִים
76 אֵינּוּ נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי נְדָר שֶׁל

77 האדם אלא זו מצווה מאת הקדוש
78 ברוך הוא. וְאֶדְרָבָה, בְּסִיּוֹם עֲנִין

79 הַמוֹעֲדִים נְאֻמָּר לְבַד
80 מִנְּדָבוֹתֵיכֶם גו' וְהַפְּסוּק עֲצֵמוּ מְדַגֵּשׁ

81 שכל האמור בעניין קרבנות החגים
82 הוא דבר נבדל ונפרד מהנדריים

83 והנדרות, וְאִם־כֵּן מֵהוּ הַקָּשֶׁר
84 וְהַשְׂכִּיחַ שְׁבִין נְדָרִים

85 לְמוֹעֲדוֹת וְזֶה הַמְּשַׁמְעוֹת שֶׁל דְּבָרֵי
86 רבנו בחיי על סמיכות הפרשיות זו לזו. ?

בס"ד. שבת פרשת מטות מסעי, מברכים החודש מנחם-אב, ה'תשכ"ו

(הנחה בלתי מוגה)

1 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רְאֵשֵׁי הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
2 לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה'נ', אִישׁ כִּי

3 יְדוּר נְדָר וְגו'¹. וְצָרִיף לְהִבִּין² מֵהוּ פְּלִלוֹת עֲנִין

4 הַנְּדָרִים, וְהָרִי אֵימָא בִּירוּשְׁלָמִי³ לֹא דִיף בְּמָה

5 שְׁאִסְרָה תוֹרָה כּו' (בְּתַמִּיחָה), וְלָמָּה לְאִדָם

6 לְאִסוּר עַל עֲצֵמוּ דְבָר הַמוֹתָר. גַּם צָרִיף לְהִבִּין

7 לָמָּה נְאֻמָּרָה פְּרִשָׁה זוֹ לְרֵאשֵׁי הַמִּטּוֹת דְּוָקָא,

8 דְּלֹא כְּכֹל שְׁאָר הַפְּרִשִׁיּוֹת שֶׁנְּאֻמְרוּ לְכָל יִשְׂרָאֵל.

9 וְרִשְׁ"י פִּירֵשׁ, חָלַק כְּבוֹד לְנִשְׂיָאִים לְלַמְדָם

10 תְּחִילָה, וְאַחֲרֵי־כֵן לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמוֹסִיף,

11 וּמַזְנִין שְׁאָף שְׁאָר הַדְּבָרוֹת כֵּן, תְּלַמּוּד לְזִמְרָה

12 וַיִּשׁוּבוּ אֵלָיו אֶהְרֹן וְכָל הַנְּשִׂאִים בְּעֵדָה, וַיְדַבֵּר

13 מֹשֶׁה אֲלֵיהֶם, וְאַחֲרֵי כֵן נִגְשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל⁴.

14 אַךְ עֲדִין צָרִיף לְהִבִּין מְדוּעַ מִשְׁמִיעַ הַפְּתוּב עֲנִין

15 זֶה (שְׁחָלַק כְּבוֹד לְנִשְׂיָאִים לְלַמְדָם תְּחִילָה)

16 בְּפִרְשַׁת נְדָרִים דְּוָקָא. וּבְפִירוּשׁ רִשְׁ"י, וּמָה רָאָה

17 לְאִמְרָה כָּאֵן, לְמַד שֶׁהַפְּרַת נְדָרִים בְּיַחֲד מוּמַחָה
18 וְכוּ'. וְצָרִיף לְהִבִּין מֵהוּ הַעֲנִין בְּזֶה. גַּם צָרִיף
19 לְהִבִּין מֵהוּ שֶׁכָּתַב הַבְּחִי"י⁵ שֶׁנִּסְמָכָה פְּרִשַׁת נְדָרִים
20 לְפִרְשַׁת מוֹעֲדוֹת, לְפִי שֶׁבְּסִיּוֹם פְּרִשַׁת מוֹעֲדוֹת
21 נְאֻמָּר⁶ אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לְה' בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנְּדָבוֹתֵיכֶם
22 וּנְדָבוֹתֵיכֶם וְגו'. וְלְכַאוּרָה אֵינּוּ מוּבָן, שֶׁהָרִי
23 פְּלִלוֹת עֲנִין הַמוֹעֲדִים אֵינּוּ נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי נְדָר.
24 וְאֶדְרָבָה, בְּסִיּוֹם עֲנִין הַמוֹעֲדִים נְאֻמָּר לְבַד
25 מִנְּדָבוֹתֵיכֶם גו', וְאִם־כֵּן מֵהוּ הַקָּשֶׁר וְהַשְׂכִּיחַ
26 שְׁבִין נְדָרִים לְמוֹעֲדוֹת.

(1) ריש פרשתנו (מטות ל, ב-ג). (2) בהבא לקמן - ראה רד"ה וידבר גו' המטות העת"ר (המשך תער"ב ח"ב ע' א'ט).
(3) נדרים פ"ט ה"א. וראה לקו"ש ח"ג ע' 107 ואילך (מהתוועדות זו). (4) תשא לד, לא-לב. (5) פרשתנו (מטות ל, ב. ס"פ